

какво вѣрватъ съврѣменнитѣ учени хора? Всички тѣхни герои не сж ли умрѣли? Съвременнитѣ хора отричатъ живота слѣдъ гроба, като подѣржатъ че задъ гроба не остава нищо, нѣма никакъвъ духъ, а при това, когато умре нѣкой, казватъ, че неговиятъ духъ витаялъ около гроба. Азъ съжляявамъ тѣзи герои, на които духъветѣ витаятъ около гроба. Ще ви прѣдставя една картина. Предстаете си единъ богатъ човѣкъ, който слѣдъ смъртѣта си витае около своята къща. Още при-живѣ той си направилъ една хубава, богата къща, но слѣдъ смъртѣта си духътъ му витае около нея, макаръ че сега сж я взели други нѣкои. Той обикаля около къщата си, въздѣхва си и казва: ахъ, азъ направихъ тази къща! На другия день пакъ витае около къщата си. Питамъ: този човѣкъ герой ли е? Азъ съжляявамъ този богатъ човѣкъ. Може ли такъвъ единъ народъ, или такова едно общество, или такъвъ единъ човѣкъ, съ такива идеи да се повдигне?—Съ такива идеи тѣ не могатъ да се повдигнатъ.

Ние разсъждаваме здраво върху вървосо. Можете ли вие да живѣете, ако майка ви ви храни постоянно съ шоколадена кашица или съ сладки бонбончета? Мислите ли, че това дѣте, което се храни постоянно съ шоколадъ или съ сладки бонбончета, може да стане нѣкой виденъ професоръ? Онова дѣте, което се храни съ българска пита, печена въ жеравата, има сто пѣти по-голѣма възможность да стане отъ него нѣкой виденъ професоръ, отколкото отъ това дѣте, което се храни съ шоколадъ и сладки бонбончета. Казвамъ: шоколадената кашица, това е едно модерно изобѣтение.